

Una altra manera ja de contribuir al
desenvolupament artístic català i és la de no
contentar-nos ab cantar tota classe de con-
juncions cordals sino secundar un movi-
ment que n' fa part cada dia mes y
algue institució al pesat artístic.
Perut com el vell Kant trobantse
jove tot plegat y fortificant la
debilitat per la fortaleza la be-
llesa per la joventut, la mort per la
vida.

No es ben de contentar ab formar un ~~art~~
Orfeo Català, puig com si veraders
amichs del progrés y adelante hem de
procurar també formar un art català,
y aixís com los alemanys diuen nostre
Mozart, nostre Beethoven, nostre Wagner
Mozart, nostre Beethoven, nostre Wagner
Vaquer. ¿Que l' nostre art ora es
pobre? mes motiu per que l' enriquir.
¿que es debil? mes motiu per que l' fortificar
si quera, ¿que encara te de naixer? donchs
vida, ¿que es mort? repaiteuho.

L'algua d'iques que l'art catalan està en
formació y que per lo tant no l'vol secundar
no donaria certament gaires mostres de
cordura per que si l'art està en for-
mació, també ho està l'Orfeo y si per-
que l'art estranger es millor, no u
hem de cantar d'altre, no contestaré que
també sou millor los orfeons de fora
casa y no crech que a' diria de nosaltres
ni quasi pel cap d'allí tornem en ell.
En meus paraulas, als que diuen, nostre
art es pobre, ~~donc~~ donchs guerra a'
ell, se li ha pot contestar seguint lo
mateix raciocini, si Orfeo vuy per
vuy es pobre donchs guerra al Orfeo.
Ja una tercera ~~una~~ modo de contribuir
al desenvollop artístich català y es lo
de cantar música de ls'grans mestres.
Si senyor, també s'ha un gran de a' la
tercer interpretan la novena sinfonia
l'Pasifal, las obras corals de Schubert
de Mendelssohn com s'expressen la litera-
tura ab bones traduccions.

Los nostros pensamientos no tienen límites, son
tan amplios como el inmensidad del cielo y
dizga un' gacaca en admirar y en idolatrar
a' todos los genios del amor siguientes de la patria
que siguen en core que forman el hijo de la
China y enant de tractar de dar culto
al arte, saben admirarlo tanto; pero
gobent lo admirar tan be l' saben suar, y
y respectan sempre que un arte pose-
eja una joya mas no estimarian supe-
rirla nosotros.

Aquí como l'estimamos a nosotros mate-
ria mas que als deves, no es contrari' a
que profesem gran amor a' tothom y
l'amor propi' necessari' per la existencia,
no s' opora al amor al propi, tampoc
l'amor y amor intens a lo nostre porque
es contra s' opora al respecte y conside-
racio y si volen al amor per tot lo deves.
Presumim si nosotros exigim que s' ens
respecti, es per que comensem pero inque-
rarnos l'obligacio de respectar ho tot.

Finalment ~~acaba~~ acaba ^{rem} pera divors que no
volguem convertir l'Orfeo en un catàleg
trocàtic. L'art de tot lo meu exili
del poble y enant s'ha fixat per
salons dels nobles, es enant s'ha prostituit.
L'història del art vos suministrarà molts
exemples de lo que estic dihent.

L'arquerdader no hi a estat may be
en miy dels papers pintats y dumsos; si ne
cesitot de tota l'immensitat del cel, dels
colors de la terra, del aire que corra
per l'espai, de la vida que s'agita entre
el bran cam y her bey de las montanyes.
? Qui sera l'insensat que digui que l'or
esta prou ample, en mitj de quatre
parets plenas de cobravins? y si l'art
es fill del cor, ? com volen fer cabre
l'art about a cost no expija?
Vaja acabar y alferko un soplico a
par, l'ordre, l'amor, que tinguen en
vista fiera no en totervista de poch
mes o menos, sino en un pla que ha
condemnat tot, en l'amor a ^{que plorant} ^{manifestarem} ^{abert de miya} ^{Piorfeo} ^{a gal}
art, fijo vos se comenca ^{les montanyes}
directors de l'Orfeo Català.